

Projektbeskrivelse for: **Maria og Mohamed**

Det kunstneriske hold bag ansøgningen er: **Maria Rich** (skuespiller), **Mohamed Ali Osman** (skuespiller), **Daniel Wedel** (instruktør), **Vivian Nielsen** (dramatiker), **Marie Rosendahl Chemnitz** (scenograf), **Jaleh Negari** (trommeslager), **Malte Hauge** (lys og videokunstner) og **Anny Dirchsen** (producent)

For tre år siden mødte Mohamed Ali Osman og Maria Rich hinanden på et filmsæt. Vi havde små roller og meget ventetid. Vi faldt i snak og det blev starten på en lang række møder af dyb forbundethed.

Mohamed er flyttet fra borgerkrigen i Somalia, har levet to år på flugt, før han kom til Danmark 8 år gammel. Han er vokset op i Kolding i et somalisk parallelsamfund og hans far har haft fire koner og 14 børn. Han er vokset op med vold, dobbeltliv og en evig kamp for overlevelse.

Maria er vokset op i Hellerup med højt til loftet, guitar-spil, nudistsvømning og snapsefrokost. Det er en baggrund med socialt, økonomisk og følelsesmæssigt overskud. Det er en farverig baggrund med masser af livsglæde, men også sygdom og stillingtagen til demokrati og den store verden kun kendt fra tv og avisen.

Forestillingens grundidé er at:

Mohamed skal spille Marias familie og Maria skal spille Mohameds familie

“Deres to livshistorier bliver et væsentligt portræt af Danmark i dag. Så forskelligt kan det se ud. Vi vil fortælle nøgternt om Maria og Mohamed, og gå til arbejdet med stor alvor: Hvordan kan vi ”blive den anden”? Hvordan kan vi ”blive den andens mor, bror og kæreste”? Vi vil lade publikum se hele processen: fra det første håbløse forsøg (”Sådan ville min mor aldrig tale”) til at nærme sig en forståelse og en lighed.. Ikke for at være pædagogiske, men fordi selve forsøget giver et særligt indblik i det at være menneske i dag. De to livshistorier kan, når de er monteret sammen, kaste lys på hinanden. Mødet mellem de to skuespillere, og deres personlige historier, er modsætningsfyldt og grotesk, men også rørende og almenmenneskeligt” (citater Daniel Wedel)

Hvad søger de to karakterer Maria og Mohamed i mødet med hinanden?

Maria-karakteren vil gerne beroliges. Hun vil se Mohameds mor, der har klaret den på trods, kæmpet sig frem til en tilværelse, hvor hendes barn Mohamed er blevet et helt menneske uanset krig og en evig kamp for at overleve...

Mohamed-karakteren søger en fremtid, en drøm. Han har aldrig kunne drømme om noget fordi hans liv har været ren overlevelse, men teatret er en drøm, der er på vej. Han bliver provokeret, når Maria vil have ham til at kredse om fortiden. Han vil helst se frem - hun ønsker at se tilbage...

Maria-karakteren er foruroliget over fremtiden, oplever at den peger mod opløsning af samfund og de demokratiske værdier hun instinktivt følger og opdrager sine børn efter...

Arbejdsmetode

Vi har allerede afholdt 2 workshopforløb og undersøgt Mohamed og Marias fortid og nutid gennem interviews. På den baggrund skrev dramatiker Vivian Nielsen et oplæg bestående af 13 møder. På anden workshop lavede vi improvisationer over bestemte situationer i Mohamed og Marias liv. Fx: Den dag Maria mødte sin mand..., Den dag Mohamed fortalte sin mor, at han ikke længere er muslim... eller Den dag Mohamed havde sat sin far i stævne for at få råd om hvilken kone han skal have.

“Materialet er hylende morsomt og dybt alvorligt på samme tid. Udover at Maria og Mohameds kemi er usædvanligt god og de kan provokere/udfordre hinanden, er den sceniske fortællestil, hvor de instruerer hinanden i forskellige situationer meget interessant. Måden hvorpå de må korrigere hinanden afslører indirekte fordomme og grundlæggende forskellige oplevelser af omstændigheder. Og glimt af dybt fællesskab, når det endelig lykkes” (citater Daniel Wedel)

Vi har været på besøg i Brønshøj hos Mohameds far og i Hellerup hos Marias forældre.

“En relation kan ses som en lang række af møder, hvor parterne igen og igen bekræfter, konfronterer og undersøger hinanden. Der ligger en kærlighed i at ville mødes igen og igen. Måske er dette selve kærlighedens

udfoldelse: At vælge at mødes igen. Man genbekræfter relationen, fordi man har noget at sige den anden, man vil lytte til den anden, man søger fælles erfaringer.” (citater Vivian Nielsen)

Dokumentarteater

Med forestillingen Maria og Mohamed behøver vi ikke først overbevise publikum om en eller anden fiktion. What you see is what you get. Når vi så, udover at være os selv, begge er professionelle skuespillere, har vi pludselig en unik mulighed for: at kunne skabe et kunstnerisk produkt, skåret direkte ud af virkeligheden. Publikum kan se det ske for øjnene af dem, følge med i skabelsen. Vi vil med forestillingen undersøge dokumentar-teatrets specifikke muligheder.

Musik/lyd og Video/lys

Midt i mellem de to spillere vil vi skabe rum af musik, lyd, lys og video. Musik og minimalistiske lydbilleder kunne kaste publikum fra Hellerup til Mogadishu - ja alle steder hen.. Lys og video kan arbejde både dokumentarisk og abstrakt. Også her ser vi muligheden for at kunne skubbe forestillingen ind på den mere almenmenneskelige grund mellem Maria og Mohamed.

“Jeg vil lade teatterummet være nærværende, lige som de to spillere også er sig selv. Mit kodeord er dokumentariske elementer, de bliver måske grafiske eller får kant. Man skal fornemme udvælgelsen, fornemme elementernes/skuespillernes kunstneriske særlighed...” (citater Marie Rosendahl Chemnitz).

Publikumsudvikling

Vi kan bestemt tiltrække forskellige typer af publikummer. Vi vil arbejde målrettet med publikumsudvikling og særligt række ud til det somaliske miljø. Generelt vil vi insistere på mangfoldighed. Vi vil ambitiøst arbejde på at få mange forskellige målgrupper ind i salen og fokusere ekstra på dem, som ellers ville være svære at tiltrække. Vi ser muligheder i et opsøgende arbejde på gadeplan på det lokale Nørrebro. Maria og Mohamed skulder ved skulder:) Vi har talt om evt. at starte forestillingen ude på gaden. Vi vil benytte Teater Grob muligheder for at tekste Maria og Mohamed diverse sprog f.eks. engelsk og somali!